

Warszawa 17 lipca 2025 r.

Prof. zw. Dr hab. Elżbieta Barbara Zybert
Wydział Dziennikarstwa, Informacji i Bibliologii
Uniwersytet Warszawski (prof. emeritus)

Ocena dorobku i osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitacyjnego w dziedzinie nauk społecznych *Model systemu zarządzania indywidualną wiedzą naukową w humanistyce*, wydaną przez Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w 2024 roku, dr Anny Matysek.

Pani dr Anna Matysek od 2009 roku jest związana z Uniwersytetem Śląskim, gdzie zdobywała kolejne szczeble w swojej karierze zawodowej, począwszy od stanowiska asystenta. Początkowo z Instytutem Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej jednostką, która w wyniku różnorodnych przeobrażeń przechodziła zmiany w nazwie i przynależności organizacyjnej: początkowo z Wydziałem Filologicznym – Zakładem Zarządzania informacją (2009-2010), Zakładzie Bibliotekoznawstwa (2010-2011), w Zakładzie Zarządzania Informacją (2012-2014). Po uzyskaniu stopnia doktora od 2014 roku była zatrudniona jako adiunkt w tym zakładzie Zarządzania Informacją (2014-2019). Po zmianach organizacyjnych od 2019 roku dr Matysek jest adiunktem w Instytucie Nauk o Kulturze, Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

W latach 2014-2017 dodatkowo prowadziła zajęcia na studiach podyplomowych na kierunku Informatyka i technologia informacyjna w Wyższej Szkole Humanitas w Sosnowcu. Od 2024 roku Pani dr Anna Matysek pełni obowiązki zastępcy dyrektora kierunków Architektura informacji oraz Informacja naukowa i bibliotekoznawstwo

Od początku pracy zawodowej na Uniwersytecie Śląskim zainteresowania naukowe Pani dr Anny Matysek związane są z zagadnieniami informacji naukowej i wraz z rozwojem tej dyscypliny i pojawianiem się nowych obszarów badawczych eksploruje je i upowszechnia.

W 2008 roku uzyskała magisterium na podstawie pracy magisterskiej „*Systemy informacji dla małych i średnich przedsiębiorstw w Unii Europejskiej*” przygotowanej pod kierunkiem dr hab. Diany Pietruch Reizes, a 11 grudnia 2012 uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych, nadany przez Radę Wydziału Filologicznego UŚ w Katowicach 11 grudnia 2012 r. na podstawie rozprawy doktorskiej „*Normalizacja europejska w zakresie informacji naukowej i technologii informacyjno-komunikacyjnych*”, której promotorką była dr hab. Diana Pietruch-Reizes.

Osiągnięcia naukowe

Sumarycznie dorobek naukowy Pani dr Matysek obejmuje 32 publikacje, w tym: przed doktoratem – 4 (w tym 1 współautorska, udział Habilitantki 50%), a po doktoracie 28 (w tym 10 we współautorstwie, w których udział Pani doktor w 9 oszacowany został na 50% a w 1 na 25%.

Publikacje po otrzymaniu stopnia doktora obejmują:

- 4 monografie (w tym 2 we współautorstwie). Są to: * monografia współautorska z Jackiem Tomaszczykiem (*Cyfrowy warsztat humanisty*, Warszawa 2020, która otrzymała Nagrodę Zespołową II stopnia, Rektora UŚ w Katowicach); *. *Angielsko-polski słownik IA, UX, UI& SEO* (2021), Katowice 2021, przygotowana wspólnie z J. Tomaszczykiem, który otrzymał prestiżową w środowisku Nagrodę Naukową im Adama Łysakowskiego SBP, w kategorii Prace o charakterze praktyczno-wdrożeniowym; * *Normalizacja europejska w zakresie*

informatologii, Katowice 2014; * *Model systemu zarządzania indywidualną wiedzą naukową w humanistyce*, Katowice 2024

-1 rozdział w monografii naukowej

-23 artykuły, w tym 8 współautorskich, z których 6 było indeksowanych w bazie Web of Science;

Ponadto Habilitantka była:

-redaktorem numeru czasopisma naukowego *Nowa Biblioteka* 2019 nr 3, 176 ss);

-autorką 8 recenzji wydawniczych (dla „ZIN”, „Toruńskich Studiów Bibliologicznych”, „Przeglądu Bibliotecznego” i „Research Synthesis Methods”;

-prelegentką na 30 konferencjach naukowych (krajowych, międzynarodowych i zagranicznych).

Po uzyskaniu doktoratu Pani doktor zajmowała się zagadnieniami związanymi z normalizacją, specjalistyczną terminologią, dokumentacją normalizacyjną i wyszukiwaniem informacji o normach, potem zakres jej zainteresowań naukowych poszerzył się o tematykę architektury informacji i terminologii w tym zakresie. Ważny obszar w eksploracji naukowej doktor Matysek zajmuje humanistyka cyfrowa, skupia się również na analizach metod badawczych stosowanych w bibliologii i informatologii.

Opublikowane prace Pani Doktor Matysek tworzą kilka grup problemowych odpowiadających szczegółowym Jej zainteresowaniom: normalizacji, sztucznej inteligencji, terminologii, architekturze informacji, wyszukiwaniu informacji, projektom cyfrowym, czasopismom otwartym i metodom badawczym.

Najwięcej tekstów Habilitantki poświęconych zostało sprawom dotyczącym normalizacji, której znaczenie dla rozwoju informatologii i działalności informacyjnej jest bezdyskusyjne.

Zainteresowanie tą szeroką tematyką znalazło u Pani dr Matysek odzwierciedlenie w rozprawie doktorskiej i powstałej na jej podstawie książki *Normalizacja europejska w zakresie informatologii* (Katowice, Wydawnictwo UŚ, 2014). Publikacja ta została przygotowana w ramach projektu *Normalizacja europejska w zakresie informacji naukowej i technologii informacyjno-komunikacyjnych*, który został sfinansowany ze środków Narodowego Centrum Nauki (decyzja DEC-2011/01/N/HS2/01068).

Trudno nie dostrzec znaczenia tejże publikacji, która w istotnym stopniu przyczyniła się do rozwoju badań nad normalizacją informacji i działalności bibliotecznej na poziomie krajowym i europejskim. Autorka przybliżyła w niej zakres działań europejskich organizacji normalizacyjnych w zakresie informatologii. Doktor Matysek dokonała analizy europejskiego systemu normalizacyjnego i przedstawiła funkcjonowanie poszczególnych ciał technicznych w stosunku do różnych działań informacyjnych. Na podstawie ilościowych analiz międzynarodowych i europejskich dokumentów normalizacyjnych, opublikowanych w latach 1990-2013 Autorka podjęła próbę określenia znaczenia wpływu europejskiej normalizacji na informatologię w skali międzynarodowej, a także na rozwój badań naukowych w krajach europejskich i na poziomie krajowym. Zwróciła również uwagę na wpływ europejskiej normalizacji na polską aktywność w dziedzinie informatologii, bibliologii i bibliografii rozwijaną przez Komitet Techniczny 242.

W pracy (1) *Standardization in Library and Information Science in Selected European Countries* Autorka omawia rolę standardów w LIS (Library and Information Science), zwracając uwagę, że określają one zasady identyfikacji, klasyfikacji, dostępu, selekcji wymiany i ochrony informacji. Praca skupia się na działalności krajowych komitetów technicznych organizacjami (ISO), a także na analizie standardów opublikowanych w ostatniej dekadzie.

Autorka akcentuje rosnące znaczenie współpracy międzynarodowej w standaryzacji LIS oraz przewagę standardów ISO nad krajowymi i europejskimi. Zwraca uwagę, że różnice w narodowych zbiorach standardów wynikają m.in. z braku dedykowanego europejskiego

komitetu ds. LIS, a także z dobrowolności i kosztowności procesu standaryzacji. W konsekwencji użytkownicy mogą mieć trudności z dostępem do wybranych norm, a widoczność standardów zależy od sposobu ich wdrożenia i indeksowania w katalogach narodowych. Wartościową częścią artykułu jest jego szeroka perspektywa porównawcza - Autorka zestawia w nim rozwiązania krajowe, europejskie i międzynarodowe, pokazując zarówno sukcesy, jak i wyzwania związane z wdrażaniem standardów w LIS. Eksponuje także praktyczne konsekwencje różnic w podejściu do standaryzacji, takie jak problemy z dostępnością i widocznością norm oraz znaczenie współpracy międzynarodowej dla rozwoju tej dziedziny. Jest to tekst ważny dla badaczy, bibliotekarzy oraz osób zaangażowanych w procesy normalizacyjne i zarządzanie informacją. Może być także punktem wyjścia do dalszych badań nad harmonizacją standardów w LIS na poziomie europejskim.

W innej pracy z tego zakresu (16.) *Międzynarodowe organizacje standaryzacyjne i normalizacyjne w zakresie bibliotekarstwa* przedstawia zagadnienia związane z tworzeniem i wdrażaniem norm oraz standardów w bibliotekarstwie na poziomie międzynarodowym. Omawia genezę i rozwój międzynarodowej standaryzacji w bibliotekarstwie, począwszy od pierwszych inicjatyw w XIX i XX wieku aż po współczesność, a także działalność dwóch kluczowych organizacji: Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) (która opracowuje normy dla szerokiego zakresu dziedzin, w tym bibliotekarstwa) oraz Międzynarodowej Federacji Stowarzyszeń i Instytucji Bibliotekarskich (IFLA), odpowiedzialnej za standardy branżowe, modele conceptualne i wytyczne dla bibliotek na całym świecie. W tym logicznie skonstruowanym tekście Habilitantka prowadzi czytelnika od podstaw teoretycznych do szczegółowego omówienia najważniejszych organizacji i ich działań. Autorka podaje wiele praktycznych przykładów i historycznych odniesień, co pozwala lepiej zrozumieć procesy standaryzacyjne w bibliotekarstwie. Jest to wartościowe źródło wiedzy zarówno dla studentów, jak i praktyków oraz badaczy zajmujących się zarządzaniem informacją i bibliotekarstwem. Szczególną jego zaletą jest pokazanie szerokiego kontekstu - od formalnych norm ISO po praktyczne standardy branżowe i technologiczne, które wpływają na codzienne funkcjonowanie bibliotek.

We współautorskim tekście (18) *Biblioteka Norm- aplikacja na potrzeby zarządzania informacją normalizacyjną. Koncepcja ogólna* zaprezentowana została koncepcja informatycznego systemu do zarządzania normami i informacją normalizacyjną w Głównym Instytucie Górnictwa. Autorzy omówili zarówno tło problemu jak i proponowane rozwiązanie, zidentyfikowali słabe strony dotychczasowego systemu i zaprezentowali logiczną, nowoczesną koncepcję informatyczną, która odpowiada na potrzeby dużej instytucji naukowo-badawczej. Artykuł zawiera konkretne propozycje techniczne i organizacyjne, a także wyraźnie określa grupy użytkowników i zakres ich uprawnień. Jest to wartościowa publikacja dla specjalistów zajmujących się zarządzaniem informacją i wdrażaniem systemów wspierających działalność normalizacyjną. Zaproponowane przez Autorów rozwiązanie ma usprawnić zarządzanie normami, poprawić dostępność informacji i zwiększyć efektywność pracy w Instytucie.

W publikacji (19) *Access to information on Standards in the European Union* dr Matysek omówiła rolę standaryzacji w gospodarce, przemyśle, nauce i życiu codziennym, podkreślając, że skuteczność procesów normalizacyjnych zależy od dobrze zorganizowanego systemu o normach. W tekście przedstawiona została struktura europejskiego systemu normalizacyjnego uwzględniająca trzy organizacje: CEN, CENELEC i ETSI oraz krajowe jednostki normalizacyjne - NSB. Zasadniczą część pracy stanowi porównanie internetowych katalogów norm, prowadzonych przez europejskie organizacje i krajowe instytucje. Autorka przeanalizowała ich interfejsy, opcje wyszukiwania, zakres prezentowanych informacji (np. tytuł, numer, status, streszczenie, powiązania z innymi dokumentami, źródło normy) a także dostępność informacji o normach wycofanych i projektach.

Artykuł ten wyróżnia się szczegółową analizą porównawczą katalogów norm, jasno określając mocne i słabe strony poszczególnych rozwiązań i wskazuje najlepsze praktyki oraz konkretne obszary wymagające poprawy (np. lepsza prezentacja informacji o projektach norm czy wycofanych dokumentach). Jest to wartościowe źródło wiedzy dla osób zajmujących się zarządzaniem informacją normalizacyjną czy bibliotekoznawstwem oraz dla decydentów odpowiedzialnych za rozwój systemów informacji o normach w Europie. Jest to ważny tekst, demonstrujący, które rozwiązania stosowane w UE są najbardziej funkcjonalne i przyjazne dla użytkownika, zwracając uwagę na różnice w szczegółowości opisów i możliwościach wyszukiwania pomiędzy krajami. Ma także istotne znaczenie dla Polski przybliżając skuteczność wyszukiwarek standardów w UE i udowadniając potrzebę ujednolicenia prezentacji informacji i wdrażania najlepszych praktyk z krajów, które oferują najbardziej przyjazne i kompleksowe rozwiązania.

Interesujący jest tekst (21) *Dokumenty normalizacyjne w Internecie* omawiający normalizację terminologii informacji naukowej w Polsce i na świecie. Autorka dokonuje w nim przeglądu organizacji zajmujących się normalizacją terminologiczną, prezentuje polskie i międzynarodowe normy terminologiczne z zakresu informacji naukowej i bibliotekoznawstwa, a także ocenia wykorzystanie norm terminologicznych w polskim piśmiennictwie naukowym. Jest to cenna diagnoza stanu polskiej terminologii naukowej i może służyć jako punkt wyjścia dla działań zmierzających do upowszechniania znormalizowanej terminologii. Artykuł ten ma istotne znaczenie dla rozwoju komunikacji naukowej w dziedzinie informacji naukowej i bibliotekoznawstwa, szczególnie w kontekście rosnącego znaczenia międzynarodowej współpracy naukowej i potrzeby ujednolicenia terminologii specjalistycznej.

Artykuł (22) *Normalizacja technologii informacji naukowej* przedstawia normalizację terminologii z zakresu informacji naukowej w Polsce i na świecie. Autorka zaprezentowała organizacje zajmujące się normalizacją terminologiczną a także przybliżyła 6 polskich i międzynarodowych norm terminologicznych z tego zakresu.

Duże znaczenie poznawcze ma kolejny tekst z tego zakresu (23) *Do we use standards? The presence of ISO/TC-46 standards in the scientific literature 2000-2011*, pokazujący, które z opublikowanych standardów bibliotecznych cieszą się największym zainteresowaniem w środowisku naukowym, a tym samym są rzeczywiście potrzebne bibliotekarzom. Zaprezentowane wyniki badań mogą wspierać procesy decyzyjne komitetów normalizacyjnych w priorytetyzacji przyszłych prac. Dodatkową wartością tego tekstu jest zastosowanie nowego rozwiązania metodologicznego: triangulacji metodologicznej, łączącego analizę treści artykułów z analizą cytowań.

Przedmiotem zainteresowania dr Anny Matyssek są także zagadnienia związane z zarządzaniem bibliografią: jakie normy i standardy dotyczące opisów bibliograficznych są wykorzystywane (15) *Cytowania dokumentów elektronicznych w wydawnictwach naukowych*). Omówiła obowiązujące w tym zakresie normy, system odwołań (tradycyjny, harwardzki, numeryczny) a także rolę Citation Style Language (CSL) i programy do zarządzania bibliografią. Cenne w artykule jest to, że Habilitantka połączyła w nim analizę normatywną z praktycznym przeglądem rzeczywistych wytycznych i przykładów. Pokazała nie tylko realne wyzwania jakie stają przed autorami ale również zaproponowała praktyczne rozwiązania.

W dorobku piśmienniczym Habilitantki jest także recenzja (20) poświęcona siedemnastemu wydaniu ISO Statutes z 2012 roku, omawiająca strukturę tego dokumentu, główne elementy organizacji oraz funkcje i oceniającą jego systematyczność i praktyczność.

Jeden z tekstów dr Matyssek poświęcony został sztucznej inteligencji (1. *Zastosowanie sztucznej inteligencji w automatycznym projektowaniu systemów etykietowania*), w którym Autorka skupiła się na wykorzystaniu AI w automatyzacji projektowania systemów

etykietowania. W tej pionierskiej analizie, dodatkowo poszerzonej o przegląd narzędzi AI, Autorka dokonała oceny potencjału sztucznej inteligencji w projektowaniu takich systemów, wskazując, że AI może być wartościowym źródłem inspiracji dla architektów informacji i znacząco przyspieszać proces projektowania etykiet. Jest to użyteczna lektura dla osób zainteresowanych nowoczesnym projektowaniem cyfrowym i praktyczną implementacją AI.

Tekst (2a) *Między prostotą a złożonością – prawo Hicka i prawo Teslera w projektowaniu interfejsów użytkownika*, autorstwa Anny Matysek i Jacka Tomaszczyka (po 50% wkładu autorskiego) przygotowany został na podstawie analizy literatury i licznych przykładach praktycznych z aplikacji mobilnych, serwisów internetowych czy programów graficznych. Poświęcony jest analizie dwóch kluczowych zasad projektowania interfejsów: prawa Hicka (mówiącego o wpływie liczby opcji na czas podejmowania decyzji przez użytkownika) oraz prawa Teslera (zakładającego, że każda aplikacja ma pewien nieusuwalny poziom złożoności, który można rozłożyć między użytkownika a system). Autorzy omawiają jak znaleźć równowagę między prostotą a złożonością w projektowaniu, by interfejsy były jednocześnie intuicyjne i funkcjonalne. Autorzy nie ograniczają się do prostego opisu lecz pokazują wzajemne relacje między prostotą a złożonością i podkreślają, że kluczem do sukcesu jest testowanie i dostosowywanie rozwiązań do realnych potrzeb użytkowników. W innym artykule (8) *Narzędzia projektantów produktów cyfrowych* Doktor Matysek przedstawiła najważniejsze narzędzia wykorzystywane przez zespoły projektowe do tworzenia produktów cyfrowych: aplikacji, stron internetowych czy programów komputerowych. Cenne w publikacji jest porównanie wybranych aplikacji oraz omówienie ich zastosowań i ograniczeń.

Zainteresowania naukowo-badawcze i pojawiające się w ich efekcie publikacje Pani doktor są także reakcją na realne potrzeby i interesy społeczeństwa oraz rynku pracy i są z nimi ściśle skorelowane. Jednym z takich oczekiwań była niezbędność przygotowania kadr dla instytucji kultury, edukacji i nauki w zakresie działalności informacyjnej jako odpowiedź na wyzwania współczesnego świata cyfrowego. Na uczelniach zaczęły powstawać kierunki kształcenia zatytułowane architektura informacji, obejmujące szeroki zakres tematów i dziedzin z obszarów technicznych, humanistycznych i społecznych, łącząc w sobie zarówno aspekty teoretyczne jak i praktyczne. Na swojej macierzystej uczelni Pani dr Matysek zajęła się przygotowaniem założeń i struktury dla tego nowego kierunku studiów. I tej problematyce poświęciła kilka publikacji. W tekście (11) *Architektura informacji-nowy kierunek studiów w Uniwersytecie Śląskim*) przybliżyła genezę kierunku, rozwój kształcenia architektów informacji w Polsce i na świecie, powiązanie z bibliotekoznawstwem, informatologią, informatyką, projektowaniem graficznym i naukami społecznymi a także zaprezentowała programy kształcenia, co z jednej strony wpisywało się w te środowiskowe oczekiwania a z drugiej stanowiło zachętę i podpowiedź dla innych ośrodków akademickiego kształcenia jakie treści powinny się znaleźć w podobnych programach.

Habilitantka interesowała się także szczegółowymi aspektami w zakresie architektury informacji, np. rolą metadanych w projektowaniu architektury informacji serwisów internetowych (7. *Metadane w architekturze informacji*), prezentowała elementy architektury informacji, które decydują o funkcjonalności i użyteczności stron WWW bibliotek, ilustrując to przykładami wybranych stron internetowych bibliotek kościelnych (12. *Komponenty architektury informacji na przykładzie wybranych stron internetowych bibliotek kościelnych*). Dokonała także analizy piśmiennictwa zagranicznego pod kątem zainteresowania tym nowym kierunkiem kształcenia (13. *Architektura informacji w piśmiennictwie zagranicznym 1982-2018*).

Pani dr Matysek zajmowała się również zagadnieniami związanymi z wyszukiwaniem informacji. Bardzo ważny dla praktyki i dydaktyki uniwersyteckiej jest artykuł przygotowany wspólnie z Jackiem Tomaszczykiem (po 50% wkładu autorskiego) (4). *In Quest of Goldilocks Ranges for Information on the Web*), w którym Autorzy przybliżyli zastosowanie

zasady Goldilocks (w sam raz) w kontekście wyszukiwania informacji w Internecie. Wspólnie z A. Pulikowskim (udział 50%) napisała artykuł (5). *Searching for LIS scholarly publications: A comparison of search result from Google, Google Scholar, EDS, and LISA*), będący analizą skuteczności czterech różnych narzędzi wyszukiwania literatury naukowej z zakresu bibliotekoznawstwa i informacji naukowej (LIS). Wnioski płynące z badania mogą być pomocne przy wyborze strategii wyszukiwania literatury w pracy naukowej.

Kolejny ważny artykuł (przygotowany wspólnie z J. Tomaszczykiem) (10) *Digital Wisdom in Research Work*, analizuje i popularyzuje pojęcie cyfrowej mądrości rozumianej jako zdolność do racjonalnego i twórczego wykorzystywania nowoczesnych narzędzi cyfrowych w celu usprawnienia myślenia, podejmowania decyzji oraz dzielenia się wynikami badań. Cyfrowa mądrość to nie tylko znajomość technologii, ale przede wszystkim refleksyjne, odpowiedzialne i krytyczne wykorzystanie narzędzi cyfrowych do rozwoju własnych kompetencji, które poszerzają możliwości percepcyjne i kognitywne człowieka. Tekst jest nowoczesny, kompleksowy i praktyczny. Cenne jest w nim połączenie refleksji teoretycznej z konkretnymi przykładami narzędzi przydatnych na każdym etapie pracy badawczej. Istotne jest w nim także zwrócenie uwagi na aktualne wyzwania, takie jak przeciążenie informacyjne, potrzeba selekcji jakościowej oraz rola narzędzi w budowaniu mądrości cyfrowej poprzez dzielenie się wiedzą i współpracę.

Skupiając się na problematyce szeroko rozumianej działalności informacyjnej Pani dr Matysek zdaje sobie sprawę ze znaczenia terminologii dla potrzeb procesów informacyjnych. Terminologia i jej standaryzacja poprzez zapewnienie jasności, precyzyjności pojęciowej są bowiem fundamentem skutecznego przekazu, efektywnej wymiany informacji czy procesów szkoleniowych. I tym zagadnieniom Habilitantka poświęciła kilka publikacji. W tekście (9) *IA, UX, UID, IxD – analiza terminów i pojęć*, przygotowanym wspólnie z J. Tomaszczykiem (po 50% wkładu autorskiego) dokonali analizy 4 kluczowych pojęć współczesnego projektowania cyfrowego (UX-user experience, IA-information architecture, UID- user interface design, IxD -interaction design) porównując definicje tych terminów w literaturze polsko- i anglojęzycznej, ukazując ich zakresy znaczeniowe, konteksty użycia, wzajemne relacje oraz poprawność polskich tłumaczeń. Autorzy porządkują i klarownie definiują omawiane terminy, zestawiają je, porównują, krytycznie je oceniają i proponują własne trafne pojęcia kluczowych pojęć. Tekst ten jest doskonałym przykładem analizy pojęciowej w naukach o informacji naukowej i projektowaniu cyfrowym. Natomiast w artykule (2) *Informacja ekonomiczna- pojęcia i rodzaje*, zamieszczonym w publikacji *Biblioteki i ośrodki informacji - zbiorcy, pracownicy, użytkownicy* Pani dr Matysek przeanalizowała szerokie i wieloznaczne pojęcie informacji ekonomicznej, dokonała jej klasyfikacji, zaznaczyła relacje z terminami pokrewnymi jak np. informacja biznesowa czy gospodarcza, wskazała jej cechy i funkcje w gospodarce i zarządzaniu. Kolejny z tekstów w tej grupie tematycznej (6) *Leksyka profesjolektu projektantów produktów cyfrowych*, napisany wspólnie z Jackiem Tomaszczykiem analizuje język zawodowy (profesjolekt) używany przez projektantów produktów cyfrowych, takich jak aplikacje, strony internetowe, czy programy komputerowe. Obejmuje on zarówno oficjalną terminologię techniczną jak i potoczne, nieformalne wyrażenia, skróty i neologizmy, wykorzystywane głównie w komunikacji wewnątrz środowiska zawodowego. W tym bardzo dobrym i potrzebnym tekście Autorzy skoncentrowali się głównie na warstwie leksykalnej, mniej uwagi poświęcając innym aspektom np. pragmatyce czy składni. Wydaje się pożądane zaproponowanie pożądanych rozwiązań normatywnych dla standaryzacji tej terminologii, jak uczyniono to w innym, wcześniej przywoływanym tekście, i zaproponowanie pogłębionej refleksji na temat odbioru i funkcjonowania tego profesjolektu w codziennej komunikacji.

Dwa artykuły z dorobku Pani dr Matysek przybliżają zagadnienia dotyczące czasopism otwartych ze szczególnym uwzględnieniem periodyków z zakresu bibliologii i informatologii.

Znaczenie tych czasopism, z uwagi na zwiększenie ich dostępności, widoczności i oddziaływania badań na środowisko, jest nie do zakwestionowania, gdyż przyczyniają się do rozwoju nauk humanistycznych i społecznych. W tekstach (14) *Otwarte czasopisma w naukach humanistycznych. Analiza ilościowa na przykładzie bibliologii i informatologii* oraz (17) *Publikowanie czasopism otwartych z wykorzystaniem oprogramowania open source* Habilitantka prezentuje kluczowe założenia Open Access, wyjaśnia modele publikowania (złota i zielona droga), zgłębia różne strategie udostępniania (pełny, opóźniony, hybrydowy OA, itp.). Przybliża funkcjonalność OJS oraz w sposób klarowny przedstawia korzyści i wyzwania związane z otwartym publikowaniem oraz wyjaśnia praktyczne aspekty prawne, techniczne i organizacyjne.

W artykule (3) *The use of one-on-one interviews in library and information science: A scoping review* Pani dr Matysek przeanalizowała wykorzystanie indywidualnych wywiadów jako metody badawczej w naukach o informacji naukowej i bibliotekoznawstwie (LIS). Pokazała, na podstawie analizy 323 artykułów zamieszczonych w latach 2015-2020 w siedmiu wiodących czasopismach branżowych, jak często indywidualne wywiady stosowane są jako samodzielna metoda badawcza. Wyniki badań dowiodły, że metoda ta, choć rzadziej stosowana niż inne, ma istotne znaczenie w badaniach wymagających pogłębionej analizy zachowań i opinii.

Książka *Cyfrowy warsztat humanisty* (Warszawa PWN, 2020), napisana wspólnie z J. Tomaszczykiem (udział dr Matysek 50%) to publikacja bardzo potrzebna i ważna na rynku książki naukowej, doskonale wpisująca się w najważniejsze trendy edukacji cyfrowej w humanistyce i odpowiadająca na rosnące zapotrzebowanie na praktyczne kompetencje w tym zakresie, które są dziś niezbędnym elementem warsztatu naukowego w tej dziedzinie. Docenienie wagi tej publikacji znalazło potwierdzenie w nagrodzie przyznanej przez Rektora UŚ w Katowicach - Nagroda Zespołowa II stopnia, w 2021r.

Publikacja wychodzi naprzeciw zmianom, jakie zachodzą w humanistyce - od analogowego podejścia do pracy naukowej - do szerokiego wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych i narzędzi cyfrowych na wszystkich etapach procesu badawczego. W książce przedstawiono czytelnikowi w sposób bardzo przyjazny najbardziej funkcjonalne, zwykle bezpłatne, aplikacje i źródła informacji. Struktura wewnętrzna książki - podział na rozdziały odpowiadające kolejnym etapom pracy, wskazanie narzędzi odpowiednich dla każdego z nich (od pracy koncepcyjnej i mapowania myśli przez wyszukiwanie informacji aż po redakcję tekstu i zarządzanie bibliografią, podawanie praktycznych zastosowań cyfrowych narzędzi) także wzmacnia tę przyjazność i użyteczność.

Autorzy podkreślają, że komputer nie jest już tylko nowoczesną maszyną do pisania, ale kluczowym narzędziem analizy, organizacji i prezentacji wiedzy.

Cyfrowy warsztat humanisty aktywnie wspiera transformację edukacji humanistycznej w kierunku humanistyki cyfrowej, rozwijając praktyczne umiejętności w tym zakresie. Wpisuje się również w aktualne trendy w kształceniu - edukacji poprzez działanie i samodzielne rozwijanie kompetencji cyfrowych. Zachęca do świadomego, refleksyjnego korzystania z narzędzi cyfrowych w kontekście mądrości cyfrowej - umiejętności selekcji, analizy i twórczego wykorzystywania informacji, a nie tylko biernego konsumowania treści. W związku z dużą użytecznością tej książki i jej szerokim kręgiem odbiorców, nie tylko studentów i doktorantów piszących prac dyplomowe i rozprawy doktorskie ale także się nauczycieli akademickich czy bibliotekarzy prowadzący szkolenia z zakresu kompetencji informacyjnych, wydaje się potrzebne opublikowanie jej w wersji elektronicznej i bieżąca aktualizacja zalecanych narzędzi cyfrowych i interaktywnych linków.

Bardzo ważną i niezwykle potrzebną publikacją jest, przygotowany wspólnie z J. Tomaszczykiem (udział Habilitantki 50%), *Angielsko-polski słownik IA, UX, UI& SEO* (2021), który ma szczególne znaczenie w kontekście dydaktyki, rozwoju badań w zakresie

informacji i informatologii, ułatwia komunikację międzynarodową, zrozumienie specjalistycznej terminologii oraz wymianę wiedzy na poziomie globalnym, co sprzyja podnoszeniu kompetencji, innowacyjności oraz integracji środowisk naukowych i praktycznych na arenie międzynarodowej.

Potwierdzeniem znaczenia tej książki jest fakt, iż otrzymała ona prestiżową w środowisku Nagrodę Naukową im Adama Łysakowskiego SBP, w kategorii Prace o charakterze praktyczno-wdrożeniowym.

Ocena Osiągnięcia naukowego, przedstawionego jako podstawa do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego: Model systemu zarządzania indywidualną wiedzą naukową w humanistyce (zgodnie z art. 219 ust.1 pkt 2a Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 18 lipca 2018 roku, Dz.U.2018, poz. 1668)

Monografia *Model systemu zarządzania indywidualną wiedzą naukową w humanistyce* została wydana w 2024 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, które w roku jej opublikowania było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie Ustawy z dnia 20 lipca 2028 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (art. 267 ust. 2 pkt 2 lit.a.). Recenzentami wydawniczymi byli profesor Małgorzata Kisilowska-Szirmińska i prof. Zbigniew Osiński.

Opinię o tej książce należy rozpocząć od stwierdzenia, że jest to publikacja, która odpowiada na wyzwania związane z nadmiarem informacji w pracy naukowej, szczególnie w dziedzinie humanistyki. Tym samym w pełni wpisuje się w potrzeby i oczekiwania osób zajmujących się pracą naukowo-badawczą i stanowi istotne wsparcie dla badaczy zarówno początkujących jak i zaawansowanych. Jest to pierwsza praca w Polsce, która systemowo i praktycznie podchodzi do tematu zarządzania indywidualną wiedzą naukową w humanistyce, przedstawiając wykaz sprawdzonych procesów i narzędzi dedykowanych tej dziedzinie.

Książka prezentuje autorski model systemowego zarządzania indywidualną wiedzą naukową, skupiając się na praktycznych aspektach organizowania materiałów, selekcjonowania literatury oraz efektywnego wykorzystania narzędzi cyfrowych w codziennym warsztacie badawczym. Praca składa się z 6 rozdziałów.

W rozdziale 1 (Zarządzanie indywidualną wiedzą naukową - rozważania terminologiczne) Autorka przytacza definicje wiedzy, wiedzy naukowej i wiedzy indywidualnej na podstawie których sformułowała co rozumie przez indywidualną wiedzę naukową. Dokonała także analizy terminów zarządzanie wiedzą (ZW) i zarządzanie wiedzą indywidualną (ZWI) by dojść do wyjaśnienia czym jest zarządzanie indywidualną wiedzą naukową (ZIWN) i określić zakres pojęciowy tytułowego systemu zarządzania indywidualną wiedzą naukową (SZIWN). Wg autorki SZIWN to „układ powiązanych ze sobą procesów i narzędzi zarządzania wiedzą naukową, wykorzystywany przez indywidualnego badacza w celu generowania nowej wiedzy naukowej z elementów wiedzy i obiektów informacyjnych znajdujących się w jego indywidualnej przestrzeni naukowej” (s. 215).

Następnie w rozdziale 2 (Modele zarządzania wiedzą a proces badawczy w humanistyce- w kierunku modelu zarządzania indywidualną wiedzą naukową) kontynuując rozważania teoretyczne dokonała analizy porównawczej modeli ZW, ZWI i procesu badawczego (PB) w naukach humanistycznych

W rozdziale 3 (Systemy zarządzania wiedzą indywidualną – historia rozwoju i przykłady narzędzi) Habilitantka przedstawiła rozwój metod analogowych i narzędzi wspomagających zarządzanie wiedzą indywidualną (metoda notowania i wynalazki do organizowania notatek; System Zettelkasten Niklasa Luhmanna; Memex – koncepcja systemu zarządzania wiedzą indywidualną Vannevara Busha) oraz przybliżyła rozumienie pojęcia Systemy zarządzania wiedzą indywidualną i ich elementy składowe.

Przed przystąpieniem do opracowania modelu SZIWN i wskazania w nim najważniejszych narzędzi autorka podjęła próbę rozpoznania praktyk humanistów w zakresie wykorzystania technologii komputerowych w działalności badawczej (Rozdział 4: Elementy systemów zarządzania indywidualną wiedzą naukową w świetle badań wykorzystania narzędzi cyfrowych przez humanistów). W tym celu przeprowadziła analizę danych zastanych, społeczności zagranicznych i międzynarodowych, badań polskich reprezentantów nauk humanistycznych oraz badań ankietowych „Innovations in Scholarly Communication” 2015-2016 w odniesieniu do wykorzystania narzędzi cyfrowych w etapach: odkrywania, analizowania, pisania, publikowania, rozpowszechniania i oceny. Dokonała także zestawienia wykorzystania narzędzi cyfrowych przez badaczy humanistyki. Wyniki badań zostały zaprezentowane w tym rozdziale 4.

Ponieważ zebrane dane nie pozwoliły na szczegółowe uwzględnienie wszystkich etapów zaprojektowanego modelu ZIWN dlatego Autorka przeprowadziła własne badania sondażowe, które objęły polskich przedstawicieli nauk humanistycznych (Rozdział 5: Wykorzystanie narzędzi cyfrowych w pracy badawczej humanistów w świetle badań własnych). Ich celem było zdiagnozowanie stanu wykorzystania narzędzi cyfrowych w kilku etapach procesu badawczego (PB): gromadzenia materiału badawczego i literatury; przetwarzania zebranego materiału; pisania tekstów naukowych oraz rozpowszechniania rezultatów pracy naukowej a także oraz dokonała porównania warsztatu badawczego polskich naukowców z wcześniejszymi badaniami wykorzystania narzędzi cyfrowych.

W rozdziale 6 (Propozycja modelu systemu zarządzania indywidualną wiedzą naukową SZIWN w humanistyce) Pani dr Matysek zaprezentowała założenia tego tytułowego modelu, zwracając uwagę, że będzie miał on charakter modułowy i będzie funkcjonalny (z zapewnieniem kilkunastu podstawowych funkcji). Przedstawiła strukturę, zawartość tego modelu i jego praktyczną implementację – zastosowanie narzędzi cyfrowych w zarządzaniu oraz modułów uzupełniających indywidualną wiedzą naukową w 5 etapach tego systemu: poszukiwanie/odkrywanie; gromadzenie; przetwarzanie; tworzenie; upowszechnianie.

W tej nowatorskiej publikacji Autorka zaprezentowała kompleksowy system składający się z podstawowych i uzupełniających elementów: procesów, czynności oraz narzędzi wspierających zarządzanie wiedzą. Szczególną wartością książki jest jej użyteczność bowiem użytkownik znajdzie w niej konkretne rozwiązania i narzędzia, przykłady programów komputerowych wraz z opisem ich funkcji i możliwością zastosowania w praktyce naukowej.

Habilitantka podpowiada, jak organizować własną przestrzeń wiedzy naukowej oraz jak wdrażać nowoczesne technologie, by nie tylko gromadzić ale i efektywnie tworzyć nową wiedzę w humanistyce.

Praca została przygotowana bardzo rzetelnie, a dla realizacji i prezentacji w postaci książkowej głównego celu badawczego jakim było skonstruowanie modelu systemu zarządzania indywidualną wiedzą naukową SZIWN Pani dr Matysek wykorzystwała kilka ogólnonaukowych metod badawczych, co świadczy o Jej kompetencjach, znajomości metodologii i umiejętności trafnego doboru właściwych narzędzi. Na przykład do zaprojektowania systemu SZIWN zastosowała modelowanie, metodę będącą specyficzną formą poznania; metodę bibliograficzną do odnalezienia literatury przedmiotu oraz pozyskania danych bibliograficznych cytowanych w pracy; metoda analizy i krytyki piśmiennictwa na etapie rozważań terminologicznych; metoda porównawcza do zestawienia modeli zarządzania wiedzą i wiedzą indywidualną oraz modeli procesów badawczych; analiza danych zastanych do zidentyfikowania narzędzi cyfrowych obecnych w pracy badawczej humanistów, zdiagnozowania braków w dostępnym oprogramowaniu i do rozpoznania potrzeb naukowców w tym zakresie; badania sondażowe dla uzupełnienia niedostatku danych badawczych; oraz analizę jakościowo-ilościową, metody statystyczne analizę treści do opracowania badań empirycznych.

Na podkreślenie zasługuje język publikacji: przystępny i komunikatywny, nawet dla niewprawnego i początkującego badacza.

Podsumowując ocenę publikacji *Model systemu zarządzania indywidualną wiedzą naukową w humanistyce*, mocno akcentując jej przydatność i znaczenie w działalności naukowo-badawczej warto także zwrócić uwagę, na dwa istotne aspekty związane z zaprezentowanym w niej Systemem Zarządzania Indywidualną Wiedzą Naukową, czego Habilitantka ma świadomość. Po pierwsze, systemy zarządzania wiedzą, nawet najbardziej zaawansowane technologicznie, nie są w stanie same z siebie zapewnić efektywnego wsparcia użytkownika bez jego aktywnego i świadomego zaangażowania. Kluczowe znaczenie mają bowiem indywidualne potrzeby i postawa badacza, który powinien nie tylko chcieć korzystać z dostępnych narzędzi cyfrowych, ale również samodzielnie decydować o sposobie i zakresie ich wykorzystania; i po drugie technologia komputerowa znacząco ułatwia organizację i zarządzanie materiałami naukowymi na różnych etapach pracy naukowo-badawczej, ale mimo licznych jej korzyści sama dostępność nowoczesnych narzędzi cyfrowych nie jest wystarczająca i nie przesądza o jakości prowadzonych badań ani przygotowywanych prac naukowych. Technologia pełni tu rolę narzędzia wspierającego, a nie decydującego o wartości merytorycznej działalności naukowej.

Osiągnięcia dydaktyczne

Pani Anna Matysek od początku swojego zatrudnienia w Instytucie Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (2010 r.) i obecnie w Instytucie Nauk o Kulturze, Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach prowadziła i współprowadziła ponad 25 przedmiotów w formie wykładów, ćwiczeń i laboratoriów, przygotowując dla nich zarówno koncepcję zajęć jak i moduły.

Oprócz obowiązków dydaktycznych w macierzystej jednostce realizowała również wykłady w ramach zajęć ogólnouczeniowych/obszarowych dla studentów wszystkich kierunków Uniwersytetu Śląskiego i, w języku angielskim, w szkole doktorskiej.

Jako osoba prowadząca seminaria dyplomowe była promotorką 22 prac licencjackich (na kierunku Architektura informacji), recenzentką 33 prac licencjackich i magisterskich. Pełniła, i nadal pełni, obowiązki opiekunki roku na kierunkach Architektura informacji oraz Informacja w instytucjach e-społeczeństwa. Obecnie jest tutorką dla studenta Indywidualnych studiów międzydziedzinowych: Kognitywistyka-stacjonarne II stopnia.

Osiągnięcia dydaktyczne Pani dr Matysek są dostrzegane przez władze uczelni. Dwukrotnie (w roku akad. 2020/2021 i 2021/2022) została uhonorowana przez Rektora Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach listami gratulacyjnymi, wysoko oceniającymi Jej zaangażowanie i wkład do akademickiej dydaktyki.

Osiągnięcia organizacyjne

Pani dr Anna Matysek jest również osobą zaangażowaną w prace na rzecz własnego Instytutu. Uczestniczyła (w l. 2017-2018) w pracach zespołu projektującego nowy kierunek studiów (*Architektura informacji*), współtworzyła jego koncepcję, efekty kształcenia, program i plan studiów. Budowała także stronę internetową promującą nowy kierunek i jest jej administratorem. Wspólnie z pracownikami Instytutu (prof. A.Gołdą i prof. J.Tomaszczykiem) uczestniczyła w utworzeniu serwisu internetowego English for Digital Designers, wspomagającego realizację tego kierunku i obecnie jest administratorką tego serwisu.

Oprócz powyższych Pani Doktor jest zastępcą dyrektora (od 2024 r.) kierunków *Informacja naukowa i bibliotekoznawstwo* oraz *Architektura informacji*. Jest (od 2020) zastępcą Przewodniczącego Rady Dydaktycznej Kierunku Studiów: *Informacja naukowa i*

bibliotekoznawstwo oraz *Architektura informacji*; jest (od 2024) członkiem Komisji oceniającej pracowników WH Katowice; pełni funkcję Przewodniczącej Zespołu nr 6 ds. dostępności cyfrowej serwisów i stron internetowych UŚ, w którym jest odpowiedzialna za koordynację i prowadzenie badań UX różnych serwisów i stron internetowych. Prace tego gremium miały wpływ na serwis internetowy dla kandydatów, na strony wydziałowe, serwis T4EU czy serwis śląskiego Festiwalu Nauki.

Dzięki Jej zaangażowaniu w prace organizacyjne związane z procesami ewaluacji i przygotowaniem raportu akredytacyjnego dla kierunku studiów *Informacja naukowa i bibliotekoznawstwo* (2018-2019) został on pozytywnie oceniony i stał się m.in. powodem powierzenia Jej przygotowania dla PKA kolejnego raportu samooceny kierunku *Informacja naukowa i bibliotekoznawstwo* do wizytacji w bieżącym roku.

Poza swoją macierzystą uczelnią realizowała zajęcia również w Wyższej Szkole Humanitas w Sosnowcu na studiach podyplomowych: Informatyka i technika (przedmioty: Projektowanie witryn internetowych oraz Internet w edukacji i narzędzia internetowe). Była także zaangażowana w prowadzenie warsztatów i wykładów dla doktorantów i pracowników naukowych różnych uczelni, m.in., dla studentów Kolegium MISH UW (*Cyfrowy warsztat Humanisty*, 2020); *Tworzenie i wizualizacja sieci frazeologicznych* (17 Kolokwium Lingwistyczne UW, 2022 r.) *Przebieżenie informacyjne- jak sobie z nim radzić z pomocą narzędzi cyfrowych*, dla studentów UMCS w Lublinie w ramach cyklu „Horyzonty Edukacji Medialnej, informacyjnej i Cyfrowej, 2023 r.).

Popularyzacja nauki

Dr Anna Matysek, jako pracownik naukowo-dydaktyczny ale również jako członek towarzystw i instytucji naukowych, włącza się w popularyzację problemów związanych z Jej obszarem zainteresowań i uczestniczy w podnoszeniu kwalifikacji kadry pedagogicznej szkół województwa śląskiego (2014). Brała także udział w prowadzeniu zajęć dla uczniów szkół średnich i studentów w ramach projektu *Miasto-Region-Akademia EMNK 2024* i projektu *Cyfrowa literackość- region-świat* (2024).

Habilitantka organizuje lub współorganizuje konferencje (m.in. od 2021 r, cykliczne konferencje Krajowe FORUM Informacji Naukowej i Technicznej), ale także z uwagi na swoją wiedzę i kompetencje jest zapraszana do prowadzenia wykładów i warsztatów na terenie całego kraju (m.in., podczas Ogólnopolskiego Kongresu Biblioteczno-Wydawniczego w Wyższej Szkole Humanitas w Sosnowcu w 2017 r., na konferencji „*Biblioteka dla dydaktyki III*” w WSB w Chorzowie (2019); na 24 Walnym Zgromadzeniu Federacji Bibliotek Kościelnych „Fides” na Wydziale Teologicznym UŚ w Katowicach (2018).

Brała również udział w projekcie *Informacja i komunikacja - popularyzacja badań naukowych i rozwiązań technologicznych* realizowanym przez Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich (2022).

Inna aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Pani dr Anna Matysek jest osobą bardzo aktywną w krajowych jak i międzynarodowych przedsięwzięciach podejmowanych na rzecz informacji naukowej, co znajduje potwierdzenie w Jej udziale w ważnych polskich i międzynarodowych towarzystwach i organizacjach naukowych, w których partycypacja przekłada się na konkretne korzyści dla środowiska naukowego jej macierzystej uczelni, jak i badaczy w kraju i za granicą.

Egzemplifikacją tego mogą być fakty, że od 2024 roku bierze udział w pracach przy utworzeniu konsorcjum naukowego OPERAS-PL - polskiej infrastruktury otwartej komunikacji naukowej dla nauk humanistycznych i społecznych, uczestniczy w

przedsięwzięciach mających na celu wpisanie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Infrastruktury Badawczej, czy pracuje w zespole, którego starania zapewniły włączenie UŚ w Katowicach do europejskiego konsorcjum OPERAS. Jest: (od 2020 roku) członkiem zespołu Organizacji Wiedzy działającego na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach; Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (PKN) (od 2010); Komitetu Technicznego 242 ds. Informacji i dokumentacji, w którym pełniła także funkcję zastępcy przewodniczącego (2012-2015) a do Jej obowiązków należało tłumaczenie norm europejskich i uzgadnianie treści Norm Polskich; (od 2009) International Society for Knowledge Organization (ISKO); (od 2008) Polskiego Towarzystwa Informacji Naukowej (PTIN), w którym pełni obowiązki sekretarza. Jej obowiązki obejmują uczestnictwo w planowaniu prac Towarzystwa, organizacji i współorganizacji konferencji naukowych krajowych i zagranicznych.

Ustawiczne podnoszenie swoich kwalifikacji

Pani dr Anna Matysek w trosce o wysoką jakość prowadzonych przez siebie zajęć, a także w podążaniu za nowymi zjawiskami pojawiającemu się w obszarze Jej zainteresowań, bierze udział w różnorodnych kursach, szkoleniach, webinarach. np. dotyczących zastosowania sztucznej inteligencji (AI) w edukacji (2024); AI w badaniach humanistycznych (2024), humanistyki cyfrowej (2021, 2023) czy akredytacji i oceny jakości kształcenia (2017). Do chwili obecnej uczestniczyła w kilkunastu takich programach podnoszących Jej kwalifikacje. Dodatkowo w 2013 roku ukończyła studia podyplomowe Nowoczesny nauczyciel zawodu – informatyka w Górnośląskiej Wyższej Szkole Handlowej.

Konkluzja

Dorobek naukowy Pani Doktor Anny Matysek, choć nie należy do największych pod względem liczby publikacji wyróżnia się wyjątkową jakością i znaczeniem w środowisku naukowym. Na szczególną uwagę zasługuje to, że:

- Książki Habilitantki zostały wydane w uznanych, punktowanych wydawnictwach znajdujących się na ministerialnej liście wydawnictwa naukowych, a artykuły opublikowane były zarówno w wysoko punktowanych polskich, jak i zagranicznych czasopismach, co świadczy o uznaniu w międzynarodowym środowisku naukowym.

- Publikacje Autorki otrzymały wysokie wartości Impact Factor, (5.953), były często cytowane w międzynarodowych bazach danych (łącznie 109), uzyskały Index Hirscha (h-index) na poziomie 6-7, a Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przyznało 1209 punktów za dorobek Habilitantki. Wszystko to potwierdza ich istotność i wpływ na rozwój dyscypliny, świadczy o ich szerokim oddziaływaniu i rozpoznawalności, odzwierciedla trwały wpływ badań Pani dr Anny Matysek na środowisko naukowe. Tym samym wskaźniki bibliometryczne pokazują bardzo wysoki prestiż i znaczenie Jej dorobku naukowego w skali krajowej i międzynarodowej.

Nagrody i wyróżnienia przyznawane przez środowisko (m.in. SBP), władze uczelni (nagrody Rektora UŚ w Katowicach - Nagrody Zespołowe II stopnia, w 2021 r. za *Cyfrowy warsztat humanisty* i w 2022 r. za artykuł zamieszczony w prestiżowym czasopiśmie „Journal of Academic Librarianship” są potwierdzeniem Jej osiągnięć naukowych i pozycji w środowisku badawczym.

Także nagrody przyznawane Pani doktor Matysek przez władze macierzystej uczelni jak i zewnętrzne, środowiskowe gremia, weryfikują istotną aktywność naukową, dydaktyczną i organizacyjną Habilitantki i poświadczają Jej spolegliwość i odpowiedzialność.

Przedstawiając przebieg kariery zawodowej Pani doktor Matysek od chwili podjęcia pracy w Uniwersytecie Śląskim (2009-do chwili obecnej), należy podkreślić, że w ciągu 16 lat pracy Habilitantka nie tylko napisała i obroniła rozprawę doktorską, przygotowała rozprawę naukową będącą podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, jest Autorką znaczących publikacji naukowych, osobą aktywną dydaktycznie i zaangażowaną w pracę organizacyjną swojej macierzystej jednostki, ale także jest Mamą i znaczną część czasu wypełniają Jej obowiązki związane z wychowaniem i opieką nad dziećmi. A więc dotychczasowy okres przewidziany na osiągnięcie poszczególnych etapów drogi zawodowej został przez Doktor Matysek racjonalnie i efektywnie wykorzystany i przyniósł bardzo dobre efekty.

Cały dorobek, w tym monografia naukowa, wydana przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit., Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 18 lipca 2018 roku Rozdz. III, art., 218-226 (Dz.U.2018, poz. 1668) stanowią znaczący wkład w rozwój Nauki o komunikacji społecznej i mediach a osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne legitymizują stwierdzenie, że

Pani dr Anna Matysek spełnia wymogi tejże ustawy (art. 219, pkt 1, 2 i 3) i rekomenduję o dopuszczenie Jej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

